

180. Խաչաբի վրա Սակաձորում կամ Սեփորդաց ձորում

Հ ՈՒԷ Մ 1178

Հրատարակված է՝ Ղրիմ 50

Ի Ո թուին, ես տէր Յովանէս անկեցի զայս անյարկս մեծաւ աշխատությամբ:

Մանրություն.— Հաժանարար արձանագրության թվականը Ղրիմ սխալ է արտագրել, նա տասնամյոթի և միամյոթի գրերը մոտացել է վերցնել: Այդ բանը պարզ երևում է նրանից, որ նույն խաչքարի վրա կա մի այլ արձանագրություն, ուր խաչքարի կանգնեցմանն է վերաբերում, կրում է ՈՒԷ (1178) թվականը: Գրանից հետևում է, որ այս արձանագրությունը պետք է ունենա 1178 թվականը (տես արձ. 181):

181. Նույն խաչաբի վրա

Հ ՈՒԷ Մ 1178

Հրատարակված է՝ Ղրիմ 50

Եւ ի ՈՒԷ թուին, ես Գրիգոր վարդապետ քուերորդի պատրոնացն՝ նոր շինեցի զայգիս եւ կանգնեցի զխաչս յառաջնորդութեան հայր Յովանիսի՝ վասն յեղատակի նորա և ինձ: Որք երկրպագէք յիշեցէք ի Քս Յս:

Եթէ ոք յեա մեր զայգիս հանէ յԱձմանէն՝ նդոված է յԱստուծոյ եւ ի խաչէս:

182. Չորի մեջ, խաչաբի վրա

Հ ՈՂ Մ 1241

Հրատարակված է՝ Ղրիմ 59

Կամաւն Այ հաւր և որդոյ և սր հոգոյն. Ես՝ հայր Յովանէս, առաջնորդ սր ուխտին Սանահնայ. թուին ՈՂ գնեցի զայգիս զՍաղունենց Խալիլիցն վասն արեղատութեան պարոնացն մերոց: Ով խափանէ, Յուդայի, սատանայի, Կայենի մասնակից է: Յերեք սր ժողովոյն նդոված է:

183. Նույն խաչաբի պատվանդանի վրա

Հ ՈՂ Մ 1241

Հրատարակված է՝ Ղրիմ 59

Եւ ես՝ Քերուբս տուի զայս զիմ գնուած այգին ի սուրբ Սարգիսն վախմ, որ կուսանքն վայելեն: Ով որ յեա ու առաջ հանել ջանայ, նդովի յԱյ և յամենայն սրբոց: Աձ ոգորմի իմ ծնողացն: